

Một bịa cáo tráng và nh&#ng vi&#c làm sai trái của đ&#ng.

Phạm Đình Tráng

SÀI GÒN - Thông báo từ báo “đ&#ng t&#ch đ&#ng viên đ&#ng C&#ng s&#n” của nhà văn quân đội Phạm Đình Tráng được đăng trên trang mạng www.BauxiteVietnam.Info, vào sáng Thứ Sáu ngày 27 Tháng Mười Một, đã nhanh chóng được phổ biến trên các diễn đàn diễn tập và làm xôn xao dư luận.

Nhà văn Phạm Đình Tráng là một trong những người đầu tiên ký vào kiến nghị và viết nhiều bài phản đối dự án khai thác Bauxite Tây Nguyên như “Th&# Ng&# của một con dân nước Việt”, “Gi&#i th&#ng cho B&# Xít”, hay phê bình vi&#c trang web của Bộ Thủ&#ng m&#i Vi&#t Nam, tuy mang tên miền nhà nước Việt Nam, nhưng lại “đ&# cho Trung Quốc sở hữu đ&#ng đ&#a tin theo ý đồ của Trung Quốc.”

Nh&#ng người quen thuộc với các bài viết quan điểm của nhà văn Phạm Đình Tráng không ai ngạc nhiên trước vi&#c “v&#t th&# đ&#ng” của ông. Tuy thế người ta vẫn cho rằng vi&#c ông công bố ý định này, được xem như là một bịa cáo tráng và nh&#ng vi&#c làm sai trái của đ&#ng, là một “hành đ&#ng can đ&#m.”

Qua bản thông cáo dài hơn sáu ngàn chữ, gửi cho Chi&#y và Chi Bộ 4, và Đ&#ng &#y ph&#ng 15, quận Tân Bình, thành phố Sài Gòn, nhà văn Phạm Đình Tráng đã gửi thích tâm tráng và đ&#ng c&# thúc đẩy ông gia nhập đ&#ng cách đây bốn mươi năm, và nguyên nhân khiến ông quy&#t định như b&# đ&#ng.

Trong đoạn đầu của thông cáo, ông Phạm Đình Tráng, viết:

“Tôi là Phạm Đình Trạng, nhà văn, là đảng viên công sở n ập Hồ Chí Minh t 19 Tháng Năm, 1970. Đ n nay, 20 Tháng M i M t, 2009, tôi t th y đ ng C ng S n không còn phù h p v i lí t đ ng th m m và giá tr nh n văn mà tôi theo đ u i nên tôi t rút ra kh i đ ng. Thi u vài tháng n a, tôi tròn 40 năm là ng i c ng s n. T lúc t nguy n đ ng vào hàng ngũ c ng s n, đ n t rút ra kh i đ ng là m t quá trình chuy n bi n trong tôi, t nh n th c b ng tình c m sang nh n th c b ng lý trí và cũng là quá trình chuy n bi n c a chính đ ng C ng S n, t ý chí vì dân, vì n c sang ý chí ch vì s t n t i c a đ ng.”

Cũng theo thông cáo bỏ đảng, nhà văn Phạm Đình Trạng cho bi t, “T t c nh ng đ i u tôi trình bày b c l s th t v ng c a tôi v Đ ng C ng S n Vi t Nam hi n nay. Vì th tôi xin t bỏ đảng t ch đ ng viên C ng S n. Tình c m c a tu i tr đ a tôi đ n v i đ ng C ng S n. Hi u bi t c a nh n th c và th c t cu c đ i đ a tôi đ n quy t đ nh t b s l a ch n c m tính c a tu i tr .”

T i sao “tình c m tu i tr ” đã đ a nhà văn Phạm Đình Trạng “đ n v i đ ng C ng S n”?

Nhà văn Phạm Đình Trạng gi i thích, “C tu i th , c tu i c p sách đ n tr đ ng c a tôi đ c s ng trong không khí th n tho i c a nh ng câu chuy n v l p ng i c ng s n ti n b i chi n đ u hy sinh vì dân, vì n c. Lý t đ ng c a nh ng ng i c ng s n y đã tr thành lý t đ ng, thành l s ng c a th h chúng tôi.”

Th nh ng, v n theo nhà văn Phạm Đình Trạng, thì khi ông đã tr đ ng thành và có đ c “m t cái nhìn bi n ch ng, th u đáo”, thì cũng chính “c s đ ng cho tôi s th c t nh.”

Nhà văn Phạm Đình Trạng đ n c m t s hành đ ng c a đ ng C ng S n, mà ông cho là “v t b l i ích dân t c” và “làm cho dân t c tan rã, ly tán, suy y u” nh vì c “mua quan bán ch c c a ông Th tr đ ng kiêm T ng biên t p Th i báo Tài Chính Vi t Nam Tào H u Phùng và ông Phó T ng Biên T p Đào Ng c Hùng”, đ a đ n s ki n “trong lúc nhi u t báo c nh báo vi c h y di t môi tr đ ng c a công ty Vedan thì ông tr đ ng chi nhánh Th i báo Tài Chính không vi t n i m t m u tin đã cùng m t c ng tác viên đ n Vedan vi t bài đ ng Th i báo Tài Chính Vi t Nam t m t c ng i ca môi tr đ ng Vedan trong lành,” hay vì c vì quy n l i cá nhân mà đ a đ n nh ng “liên minh thua thi t v i Trung Qu c” nh vì c khai thác Bô Xít t i Tây Nguyên, và c t đ t nh ng bi n cho Trung Qu c. T h n c là vi c đ ng và nhà n c đã dùng b o l c đ át đi, và th m chí giam c m m i ti ng nói c a nhi u t ng l p dân chúng khi h đ a ra nh ng nh n xét hay yêu c u có l i cho đ t n c.

Ngay sau khi bẻ n thông báo nói trên đ&#c công b&, phóng viên báo Ng&#i Vi&t đã tìm cách liên
l&#c với nhà văn Phạm Đình Tráng qua đ&#i n tho&#i, nh&#ng không th&# liên l&#c đ&#c.

Tuy nhiên, Ng&#i Vi&t đã ti&#p xúc đ&#c v&#i c&#u đ&#i tá quân đ&#i B&#c Vi&t, ông Bùi Tín, hi&#n c&#
ng&# t&#i Pháp, và đ&#c ông cho bi&#t tr&#c khi công b& bẻ n thông cáo, nhà văn Phạm Đình Tráng
đã th&#o lu&#n v&# ý đ&#nh mu&#n công khai hóa vi&#c b& đ&#ng v&#i ông, và ông cho r&#ng hành đ&#ng
b& đ&#ng c&#a nhà văn Phạm Đình Tráng ch&# là “hành đ&#ng kh&#i đ&#u c&#a m&#t lo&#t hành đ&#ng.”

“Ông &y đã chán ng&#y cái b&# chính tr&# này và h&#i h&#n đã đi theo con đ&#ng sai l&#m.” Ông Bùi
Tín nói.

R&#i ông gi&#i thích thêm là m&#t con ng&#i ngay th&#ng, trung th&#c v&#i chính mình, nhà văn Phạm
Đình Tráng “không th&# ti&#p t&#c làm đ&#ng viên c&#a cái đ&#ng đ&#c đoán này.”

“Ông &y cũng v&# m&#ng nh&# chính tôi đã v&# m&#ng cách đây 20 năm!”

M&#t đ&#c gi&# ký tên là “Hoàng Tr&#ng Sa” vi&#t l&#i bình trên Talawas Blog v&# thông báo b& đ&#ng
c&#a nhà văn Phạm Đình Tráng,

“Hoan hô nhà văn Phạm Đình Tráng. Tôi ng&#ng m&# hành đ&#ng can đ&#m này c&#a ông Phạm
Đình Tráng. Theo ngu ý c&#a tôi thì t&# b& đ&#ng t&#ch là thái đ&# thành th&#t và đúng đ&#n nh&#t cho
b&#t c&# đ&#ng viên nào c&#a ĐCSVN tr&#c s&# th&#t không th&# nào ch&#i b& đ&#c là hi&#n nay ĐCSVN
đã ph&#n b&#i hoàn toàn quy&#n l&#i c&#a t&# qu&#c, dân t&#c và đ&#ng bào khi cúi đ&#u theo TQ đ&# kéo
dài s&# s&#ng còn c&#a đ&#ng, b&#t ch&#p m&#i tai h&#a do TQ mang đ&#n cho quê h&#ng ta hi&#n nay, k&#
c&# vi&#c m&#t n&#c. Hy v&#ng nhi&#u đ&#ng viên khác c&#a ĐCSVN cũng s&# t&# thái đ&#, và t&# b& đ&#ng
t&#ch đ&# tr&# v&# đ&#ng chung hàng ngũ v&#i đ&#i kh&#i dân t&#c, đ&# cùng toàn dân tìm cách c&#u n&#c
c&#u nhà tr&#c khi quá tr&#.”

Cũng trên trang m&#ng Talawas, đ&#c gi&# ký tên “Tôn Nguy&#n” vi&#t,

“Đảng viên nào còn chút lòng tri thì xin ra khỏi đảng. Khi số đảng viên này tăng hoặc đảng viên nào thấy đã no đủ mưu n h cánh an toàn, hoặc tranh ăn bớt măn hoặc nguy c xâm lăng toàn di n t phßng Bßc, thì lâu dài xây trên cát phßi đổ : đó là ngày ra đi không trở ng không kßn cßa đảng.”

Nhà văn Phạm Đình Trạng: Thông báo vß vißc tß bỏ đảng tßch đảng viên Đảng Cộng sßn

Kính gßi:

- CHIßY VÀ CHI Bß 4

- ĐßNGßY PHßNG 15 QUßN TßN BÌNH TP HCM

Tôi là Phạm Đình Trạng, nhà văn, là đảng viên Đảng sßn lßp Hß Chí Minh tß 19.5.1970. Đßn nay, 20.11.2009, tôi tß thấy đảng Cộng sßn không còn phù hßp vßi lí tßng thßm mß và giá trß nhân văn mà tôi theo đußi nên tôi tß rút ra khỏi đảng. Thißu vài tháng nßa, tôi tròn 40 năm là ngßi Cộng sßn. Tß lúc tß nguyßn đảng vào hàng ngũ Cộng sßn, đßn tß rút ra khỏi đảng là mßt quá trình chuyßn bißn trong tôi, tß nhßn thßc bßng tình cßm sang nhßn thßc bßng lí trí và cũng là quá trình chuyßn bißn cßa chính đảng Cộng sßn, tß ý chí vì dân, vì nßc sang ý chí chß vì sßt tßn tßi cßa đảng. Tôi xin trình bày vß quá trình hai chuyßn bißn đó, mßt chuyßn bißn thußn, tßt yßu, hßp qui lußt phát trißn và mßt chuyßn bißn nghßch, tiêu cßc, thoái hóa.

I. TÌNH CßM ĐßA TÔI ĐßN LÍ TßNG CßNG SßN

Sinh ra trong không khí sôi sßc cßa cußc cách mßng đã khai sinh ra nhà nßc Viãt Nam Dân chß Cộng hòa đßa nhßng ngßi Cộng sßn lên nßm chính quyßn. Cußc cách mßng yß nhß cũng khai sinh ra thß hß chúng tôi, mßt thß hß cßa cách mßng, cßa nhà nßc mßi. Cß tußi thß, cß tußi cßp sách đßn trßng cßa tôi đßc sßng trong không khí thßn thoßi cßa nhßng câu chuyßn vß lßp ngßi Cộng sßn tißn bßi chißn đßu hi sinh vì dân, vì nßc. Lí tßng cßa nhßng ngßi Cộng sßn yß đã trß thành lí tßng, thành lß sßng cßa thß hß chúng tôi. Cßt cách lßng thißn và dũng cßm cßa nhßng ngßi Cộng sßn yß cũng là khuôn mßu cho cßt cách cßa lßa chúng tôi.

Rĩ i trĩ ng trung hĩ c vào bĩ đĩ rĩ đi vào cuĩ c kháng chiĩ n chĩ ng Mĩ xâm lĩĩ c, chúng tôi lĩ i gĩ p nhĩ ng ngĩĩ i Cĩ ng sĩ n bĩ ng xĩĩ ng bĩ ng thĩ t vô cùng cao đĩ p mĩ i nĩ i gian nan ác liĩ t. Máy bay Mĩ tĩ p trung đánh hĩ y diĩ t mĩ t trĩ n đĩ a pháo cao xĩ mĩ n Tây Quĩ ng Bình. Ngĩĩ i Cĩ ng sĩ n trĩ tuĩ Nguyĩ n Viĩ t Xuân bĩ đĩ n bĩ n nát đũ vĩ n bám thành công sĩ phĩ t lá cĩ đĩ đồng dĩ c chĩ huy: Nhĩ m thĩ ng quân thù, bĩ n! Vĩ i cuĩ c sĩ ng anh hùng đĩ, vĩ i lí tĩĩ ng đã có, chúng tôi trĩ thành ngĩĩ i Cĩ ng sĩ n nhĩ là lĩ đĩĩ ng nhiên. Chĩ tĩ ch Hĩ Chí Minh mĩ t, đĩ ng phát đĩ ng đĩ t kĩ t đĩ ng viên lĩ p Hĩ Chí Minh. Ngay sau lĩ truy đĩ u Chĩ tĩ ch Hĩ Chí Minh, tôi vĩ t đĩ n xin vào đĩ ng. Lĩ kĩ t nĩ p lĩ p đĩ ng viên Hĩ Chí Minh đĩ u tiên cĩ a cĩ quan chính trĩ Bĩ Tĩ lĩ nh Thông tin tĩ chĩ c đĩng vào ngày 19. 5. 1970.

Con vào đĩ ng vào ngày sinh cĩ a Bác
Mĩĩ i chín, tháng năm, năm mĩ t ngàn chín trăm bĩ y mĩĩ i
Ba mĩĩ i tuĩ i Bác thành ngĩĩ i Cĩ ng sĩ n
Đĩ cho con hai mĩĩ i sáu tuĩ i đĩĩ c là đĩ ng chí cĩ a Ngĩĩ i

Thĩ tôi ghi nhĩ n ngày tôi trĩ thành ngĩĩ i Cĩ ng sĩ n. (Sau này, chuyĩ n sinh hĩ at đĩ ng qua nhiĩ u nĩ i, ngày vào đĩ ng cĩ a tôi bĩ ghi sai thành 12. 5. 1970)

Vào đĩ ng, rĩ i tĩ t nghiĩ p trĩĩ ng Sĩ quan Thông tin, đeo ba lô đi trong bĩ t ngàn màu xanh Trĩĩ ng Sĩ n vào mĩ t trĩ n Tây Nguyên, tôi vĩ t vĩ đĩ ng:

Nâng niu sĩ sĩ ng trong lòng
Đĩ t là mĩ cĩ a trái tròn mĩ m xanh
Bao nhiêu trong mát ngĩ t lành
Đĩ t chĩ t chịu đĩ cây cãnh đĩ m hoa.
Đĩ ng là đĩ t mĩ bao la
Ta là chĩ i biĩ c đó mà, hĩ i em!

Lĩnh đĩ o cuĩ c đĩ u tranh giĩ i phóng dân tĩ c, đĩ ng đã đĩ ng hành cùng dân tĩ c. Đĩ t dân tĩ c lên trên, đĩ ng đã chĩ p nhĩ n nhĩ ng hi sinh to lĩ n vì đĩ c lĩ p dân tĩ c. Vĩ i nhĩ n thĩ c đó, tôi đĩ n vĩ i đĩ ng hoàn toàn bĩ ng tình cĩ m cĩ a mĩ t trái tim khao khát lí tĩĩ ng cĩ ng hiĩ n. Vĩ i tĩ cách ngĩĩ i Cĩ ng sĩ n, tôi đã vĩ ng vàng vĩĩ t qua mĩ i gian khĩ, ác liĩ t, đi qua suĩ t cuĩ c kháng chiĩ n chĩ ng Mĩ khĩ c liĩ t đĩ vĩ t vĩ thĩ hĩ cĩ a tôi, vĩ t vĩ thĩ i đĩ i cĩ a tôi và tôi trĩ thành nhà văn quân đĩ i.

II. LÍ TRÍ CHO TÔI NH&#N TH&#C L&#I

1. T&#c s&# đĩng cho tôi s&# th&#c t&#nh

Con ng&#i đĩng c th&# thách, tôi luy&#n trong chi&#n tranh, năng l&#c đĩng c kh&#ng đĩnh b&#ng trang vĩt cho tôi m&#t t&# th&# c&#a khí phách và m&#t cái nhìn bi&#n ch&#ng, th&#u đáo. V&#i t&# th&# y tôi đã lên ti&#ng th&#ng th&#n ch&# ra s&# mua quan bán ch&#c c&#a ông Th&# tr&#ng kiêm T&#ng biên t&#p Th&#i báo Tài chính Vĩt Nam Tào H&#u Phùng và ông Phó t&#ng biên t&#p Đào Ng&#c Hùng đã đ&#a m&#t ng&#i b&# đào th&#i &#n&#i khác và không vĩt n&#i m&#t m&#u tin lên tr&#ng chi nhánh phía Nam Th&#i báo Tài chính Vĩt Nam đ&#n đ&#n nh&#ng đ&# v&#, bê b&#i l&#n và làm tê li&#t chi nhánh phía nam đ&#n t&#n hôm nay. Đ&#u t&# l&#n đ&# có ch&#c thì ph&#i tri&#t đ&# dùng ch&#c nhanh chóng thu l&#i v&#n đ&#u t&#. Trong lúc nhi&#u t&# báo c&#nh báo vĩc h&#y dĩ&#t môi tr&#ng c&#a công ty Vedan thì ông tr&#ng chi nhánh Th&#i báo Tài chính không vĩt n&#i m&#t m&#u tin đã cùng m&#t c&#ng tác viên đ&#n Vedan vĩt bài đ&#ng Th&#i báo Tài chính Vĩt Nam t&#m t&#c ng&#i ca môi tr&#ng Vedan trong lành. S&#c m&#nh và quy&#n uy c&#a c&# m&#t đĩng y c&# quan đ&#i dĩ&#n B&# Tài chính đĩng c huy đĩng tr&#n áp, truy b&#c ti&#ng nói s&# th&#t c&#a tôi đ&# vĩc mua quan bán ch&#c trót l&#t và t&#n t&#i đ&#n t&#n hôm nay! Đi xa h&#n, h&# còn vĩi v&#, đ&#c đoán chuy&#n tôi vĩ sinh ho&#t đĩng t&#m t&#i n&#i c&# trú đ&# h&# thông qua mau l&# vĩc k&#t n&#p đĩng cho ng&#i mua ch&#c, giúp ng&#i mua ch&#c có đĩng c chu&#n m&#c quan tr&#ng c&#a ch&#c danh.

S&# vĩc trên không ph&#i là cá bi&#t c&#a c&# s&# đĩng. Trong lúc n&#c còn nghèo, dân còn kh&#, lòng nhân đ&#o c&# th&# gi&#i còn ph&#i đ&#n vĩ Vĩt Nam làm t&# thi&#n giúp đ&# ng&#i i nghèo thì vĩn có nh&#ng quan ch&#c, đĩng viên mang c&# tri&#u đồ la đi đánh b&#c và s&#ng sa đ&#a nh&#ng &# chi b&# h&# vĩn đĩng c xét là đĩng viên b&#n t&#t!

Bây gi&# đĩng &# c&# s&#, đĩng &# c&#p th&#p là vĩy đó! Còn đĩng &# c&#p cao? Đó là nh&#ng tín dĩ&#u, nh&#ng ch&# tr&#ng ng&#c vĩi l&#i ích dân t&#c!

2. Vì tín dĩ&#u C&#ng s&#n, vĩt b&# l&#i ích dân t&#c

A. Đ&#a giai c&#p lên trên dân t&#c làm cho dân t&#c tan r&#, li tán, suy y&#u

Giai cấp công nhân là một khái niệm quá chung chung, rằng là trên phạm vi thế giới, chỉ có định tính mà không có định hình vì thế cũng khá trừu tượng, không xác định được không gian, không định trong thời gian, không có bản sắc văn hóa riêng và giai cấp công nhân cũng chỉ mới xuất hiện vài trăm năm gần đây cùng với sự xuất hiện của máy hơi nước, máy phát điện. Với Việt Nam, giai cấp công nhân lại càng mờ mờ, mờ mờ có thể đâu thế kỷ trước cùng với sự khai thác thuộc địa của thực dân Pháp. Công nhân chỉ là một hình thái lao động của loài người, không của riêng dân tộc nào. Trong khi đó dân tộc là một khái niệm thiêng liêng, là hồn cốt của một con người tồn tại trên thế gian này. Dân tộc là một thực thể đã tồn tại hàng ngàn năm, có không gian sinh tồn được xác định bằng lãnh thổ, bằng công pháp. Dân tộc có bản sắc văn hóa, tinh hoa văn hóa riêng. Một dân tộc có một đời hôm nay đâu phải có một tinh hoa văn hóa không thể biến đổi hóa với nền văn hóa khác. Nhiệm vụ dân tộc đã tạo nên những nền văn minh rực rỡ của loài người bằng cách chinh phục dài trên đường tiến hóa. Văn hóa dân tộc là hạt nhân tập hợp các cộng đồng tạo nên dân tộc. Một dân tộc trên thế giới góp phần làm rực rỡ, lung linh thêm phạm vi chung của Nhân loại bằng văn hóa của dân tộc mình. Đó là của một cộng đồng được gọi là dân tộc chứ không phải là giai cấp. Không cộng đồng nào có một trong gia đình Nhân loại với danh xưng giai cấp công nhân!

Chợ ng ngo i xâm, đ a ra m c tiêu gi i phóng dân t c là đ ng C ng s n đã đ ng hành cùng dân t c, đ iu đó giúp đ ng C ng s n có s c m nh vô đ ch. Nh ng cùng v i chợ ng ngo i xâm, v i h c thuy t chuyên chính vô s n c a tín đ iu C ng s n, đ ng C ng s n còn ti n hành cu c đ u tranh giai c p vô cùng kh c li t đánh th ng vào kh i đoàn k t dân t c, đánh tiêu di t nh ng tinh hoa c a dân t c!

7 / 14

. C&#i t&#o công th&#ng nghi&#p t&# b&#n t&# doanh đã phá s&#ch c&# s&# v&#t ch&#t c&#a n&#n s&#n xu&#t công nghi&#p t&# nhân v&#a hình thành, bi&#n nh&#ng ng&#&i ch&# gi&#i tính toán làm ăn, bi&#t gây d&#ng c&# đ&# thành tr&#ng tay, thành ng&#&i làm thuê b&#ng c&# b&#p. Dân t&#c Vi&#t Nam thông minh, thao l&#&c đã t&#o ra nh&#ng doanh nhân tài ba B&#ch Thái B&#&i, Nguy&#n S&#n Hà, Tr&#nh Văn B&#... ngang s&#c đua tranh v&#i nh&#ng nhà t&# s&#n c&#a n&#&c Pháp công nghi&#p phát tri&#n đ&# b&#t đ&#u xây d&#ng m&#t n&#n công nghi&#p t&# nhân phát tri&#n &# Vi&#t Nam. C&#i t&#o công th&#ng nghi&#p t&# b&#n t&# doanh &# mi&#n B&#c không nh&#ng phá s&#ch c&# s&# công nghi&#p t&# nhân ban đ&#u đó mà còn ch&#i b&#, kìm hãm tài năng, trí tu& nhân dân. Ch&# s&# d&#ng c&# b&#p làm thuê làm cho n&#n kinh t&# mi&#n B&#c th&#t lùi hàng trăm năm. Ti&#p t&#c c&#i t&#o công th&#ng nghi&#p t&# b&#n t&# doanh &# mi&#n Nam đã đ&#a kinh t&# c&# n&#&c xu&#ng v&#c th&#m, đ&#a dân t&#c Vi&#t Nam thông minh, tài gi&#i t&#i nghèo kh&#, hèn m&#n. Dòng ng&#&i b&# n&#&c ra đi kéo dài trong nhi&#u năm đ&#n s&#ng v&# v&#t &# nh&#ng tr&#i t&# n&#n kh&#p th&# gi&#i là hình &# nh c&#a s&# hèn m&#n &#y. Đ&#i m&#i, tr&# l&#i kinh t&# th&# tr&#ng ch&# là tr&# l&#i cung cách làm ăn thông th&#ng, ph&# bi&#n c&#a c&# th&# gi&#i, tr&# l&#i v&#i t&# b&#n, t&# doanh mà tr&#&c đó đã hai l&#n b&# c&#i t&#o, b&# xóa s&# t&#c t&#&i. Tr&# l&#i kinh t&# th&# tr&#ng là s&# xóa b&# đ&#u tiên nguyên lí c&# b&#n c&#a tín đ&#u C&#ng s&#n đã c&#u đ&#&c nhân dân kh&#i s&# kh&#n cùng, c&#u đ&#&c nhà n&#&c kh&#i s&#p đ&#.

. Vũ án Nhân văn Giai ph&#m là s&# d&#n m&#t c&#a chính quy&#n công nông, c&#a nhà n&#&c chuyên chính vô s&#n v&#i đ&#i ngũ trí th&#c, văn ngh&# sĩ. Nhân văn Giai ph&#m chính là cu&#c c&#i cách ru&#ng đ&#t đ&#i v&#i trí tu& đã đ&#p t&#t thê th&#m nh&#ng qu&#ng sáng r&#c r&# nh&#t c&#a trí tu& Vi&#t Nam, vùi đ&#p nh&#ng trí tu& Nguy&#n M&#nh T&#ng, Tr&#n Đ&#c Th&#o..., vùi đ&#p tàn nh&#n nh&#ng tinh hoa sáng nh&#t c&#a dân t&#c.

Su&#t chi&#u dài l&#ch s&#, luôn ph&#i đ&#i đ&#u v&#i nh&#ng l&#c l&#&ng xâm l&#&c kh&#ng l&# nh&#ng dân t&#c Vi&#t Nam nh&# bé v&#n t&#n t&#i đ&#&c đ&#n hôm nay là nh&# tâm h&#n Vi&#t Nam đã t&#o nên n&#n văn hóa Vi&#t Nam đ&#c s&#c, sâu đ&#m, b&#n v&#ng cùng núi sông Vi&#t Nam, là nh&# ý th&#c dân t&#c m&#nh m&# sâu đ&#m trong m&#i con ng&#&i Vi&#t Nam. N&#n văn hóa dân t&#c &#y, ý th&#c dân t&#c &#y đã g&#n k&#t dân t&#c Vi&#t Nam thành m&#t kh&#i v&#ng m&#nh, t&#n t&#i qua ngàn năm B&#c thu&#c, qua trăm năm th&#c dân th&#ng tr&#.

Trong hai cu&#c kháng chi&#n ch&#ng Pháp và ch&#ng Mĩ, nhà giàu &# nông thôn, nhà t&# s&#n &# thành ph&#, quan l&#i tri&#u đình cũ, trí th&#c Vi&#t Nam &# trong và ngoài n&#&c đ&#u tham gia kháng chi&#n đánh gi&#c. Là nh&#ng ng&#&i gi&#i giang, thành đ&#t, là tinh hoa c&#a dân t&#c, h&# có s&#c lôi cu&#n, t&#a sáng, có vai trò r&#t to l&#n trong đánh gi&#c gi&# n&#&c, h&# càng vô cùng c&#n thi&#t trong xây d&#ng đ&#t n&#&c. Nh&#ng tín đ&#u C&#ng s&#n đ&#a giai c&#p công nhân lên làm ch&# th&#, l&#y giai c&#p nông dân nghèo là đ&#ng minh, coi các thành ph&#n khác là đ&#i l&#p, c&#n đánh đ&#, c&#i t&#o, chuyên chính. Nh&#ng cu&#c đánh đ&# (c&#i cách ru&#ng đ&#t), c&#i t&#o (công th&#ng nghi&#p t&# b&#n t&# doanh), chuyên chính (Nhân văn Giai ph&#m) là nh&#ng đòn chí t&#, liên ti&#p đánh vào kh&#i đoàn k&#t dân t&#c.

Vì chuyên chính vô sản tạo ra những cuộc đấu tranh, thanh trừng thối nát, vì nền kinh tế kế hoạch duy ý chí bóp nghẹt sản xuất và cuộc sống, vì nền văn hóa nghệ thuật khuôn phép, xấc ngo, triết tiêu tìm tòi, sáng tạo, sau gần nửa thế kỷ tàn tạ, hệ thống Công sản thối giúi khuôn xấu hời con người vào khuôn mẫu ra đời thế kỷ 19 trái tự nhiên, tất yếu phải sụp đổ. Thời mà thời hệ thống Công sản thối giúi trở lại rừng thành mặt khời lờn thế châu Âu sang châu Á nay chỉ còn năm nấc Công sản nhăm nhăm hòn đồ chơi vớ vãi và Việt Nam là mặt hòn đồ chơi vớ vãi và nhăm bé. Đây chính là lúc phải bẻ gãy tư tưởng nhăm nhăm đồ chơi, thế kỷ tàn tạ, trái tự nhiên, đưa đến những trào lưu dòng chảy tiến hóa, cùng những bước vớ vãi phát triển của loài người. Làm việc này không phải chỉ vì đến những, vì dân tộc mà trước hết vì chính hệ thống Công sản đã đến thoát khỏi xấc ngo, tri trố của những tín đồ đã bước thế cuộc sống bác bỏ, đã bước lên chông chênh minh là sai trái, đến hệ thống Công sản vớ vãi giở đồ chơi vai trò lãnh đạo bẻ gãy lòng tin và sự gỏi gỏi của nhân dân, chỉ không phải bẻ gãy đi 4 của Hiến pháp, không phải bẻ gãy bộ luật chuyên chính vô sản. Những đến cấp cao đã không làm được như thế! Không có sự nhẩy bén, năng đến của tư duy công nghiệp phẩm thế sống của tư duy nông nghiệp thô sơ, không có sự mẫn cảm và sáng láng của trí tuệ và tài năng tạo ra bước ngoặt của cho dân tộc, vì kiên trì với những tín đồ Công sản, những người lãnh đạo đến cấp cao đã bình thản neo đến những ta, dân tộc ta trên hòn đồ chơi vớ vãi. Đồ tàn tạ đồ chơi trên hòn đồ chơi vớ vãi đó, đến đã thế hiên hai đi ư người vớ vãi quyên lờ nhân dân và dân tộc.

. Bộ luật chuyên chính vô sản là đồ chơi sống động với nhân dân

Nhân dân có tiếng nói xây dựng, đóng góp, nói tiếng nói bác thiế của cuộc sống, tiếng nói vì lợi ích chính đáng của người dân những không thối tại đến, không phù hợp với lợi ích của đến, có hời cho sự tàn tạ của đến thì nhân dân nói tiếng nói đó liến bước sang phía kẻ thù “âm mưu diến biến hòa bình của các thế lực thù địch”, phải chuyên chính! Đồ y nhân dân trở thành kẻ thù, hàng loạt vớ vãi bước đã diến ra, hàng loạt cuộc đấu tranh tàn nhẫn, hàng loạt phiên tòa đã tuyên những bản án khốc nghiệt. Chuyên chính vô sản đã gây ra Cách mạng đến, Cách tạo công thối nghiệp phẩm thế bộ phận doanh, Vụ án Nhân Văn Giai phẩm, Vụ án Xét liến chến đến, đã chà đạp lên sự phẩm bao người trung thối, tài giúi, gây nên kinh hoàng cho dân tộc, gây thiế hời vô cùng to liến cho đến những. Những cuộc bước bước, đấu tranh đang diến ra là cuộc cách mạng đến kinh hoàng năm nào với đang âm thối tái diến đến tận hôm nay! Sự mẫn nh tạo ra bẻ gãy lòng tin mới là sự mẫn nh trối ng tến, vô tến. Đó là sự mẫn nh của lý phẩm, của nhân nghĩa, của lòng người. “Việc nhân nghĩa cốt yên dân” (Nguyễn Trãi). Sự nhân nghĩa tạo ra sự yên dân, tạo ra sự mẫn nh trối ng tến. Sự mẫn nh của bộ luật là sự mẫn nh nhố thối, sự mẫn nh nghệ ch đến. “Cái còn thì sự còn nguyên / Cái tan thì trối ng vớ ng bẻ gãy cũng tan” (Trần Đăng Khoa) Sự mẫn nh bộ luật của người trối xã hời yên hàn là sự bước tến liến của cuộc sống, là nguy cơ liến cho dân tộc.

. Liên minh thua thiế với Trung Quốc

Nhìn thấy cuộc chiến tranh chống Mỹ của ta rất có lợi cho Trung Quốc. Cuộc chiến tranh này và làm cho Mỹ sa lầy, yếu đi, để Trung Quốc vượt lên, và làm cho Việt Nam kiệt quệ càng phải phụ thuộc vào Trung Quốc, Trung Quốc lợi nhuận tính thiệt không cuộc chiến tranh này theo công thức: Đánh Mỹ = Máu người Việt Nam + Vũ khí, trang bị Trung Quốc. Việt Nam trả của Trung Quốc cho Việt Nam trong kháng chiến chống Mỹ rất to lớn, cấp bách. Số phải giúp cho Việt Nam với Trung Quốc trong đời sách quốc tế của cuộc chiến tranh cũng rất quan trọng, khôn thiệt. Khốn trọng, cộng một nhỡ vậy nhỡ lúc đó đâu có còn lập được ng dây nóng, được ng dây báo mọt! Thế mà ngày nay, trong mối bang giao hòa hữu thông thương, trong cuộc sống hòa bình, dân chủ, công khai, dân biết, dân bàn, dân làm, dân kiểm tra, Trung Quốc và Việt Nam lợi phải lập được ng dây nóng, được ng dây báo mọt giúp lãnh đạo hai nước. Đầu tháng 6. 2008, Tổng bí thư Nông Đức Mạnh sang Trung Quốc, được ng dây nóng giúp lãnh đạo cấp cao hai nước được đề xuất. Chỉ bốn tháng sau, tháng 10. 2008 Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng sang Trung Quốc chính thức ký kết văn bản thiết lập được ng dây này. Tháng 5. 2008, tên được ng dây được gọi là được ng dây nóng. Đầu tháng 10. 2008 được ng gọi là được ng dây báo mọt. Với người dân, đó là được ng dây vô cùng bất bình thường. Tên được ng dây bất bình thường đó mà bao nhiêu điếu bất bình thường trong quan hệ Việt Nam – Trung Quốc đã xảy ra. Nhà nước Trung Quốc cố gắng ngụy tạo lợi và nhà nước Việt Nam cố cam tâm chấp nhận!

11 / 14

12 / 14

mày dĩ vãng” tôi vi&t v& s& bác b& đó. Đó là đóng góp c&a tôi, m&t đĩng viên v&i đĩng, là b&c l& lòng yêu n& c, b&c l& t&c lòng trung trĩnh v&i dân t&c, v&i t& qu&c Vi&t Nam thân yêu c&a tôi.

Nh&ng trong cu&c h&p tôi đĩ c m&i tham đ& v&i n&i dung “Nghe UBKT/ĐU thông báo vi&c gi&i quy&t tài li&u Ấn máy dĩ vãng – th&c ch&t cu&c v&n đĩng h&c t&p t& t&ng đ&o đ&c H& Chí Minh”, ngày 13.11.2009, đĩng &y n&i tôi sinh ho&t đã k&t lu&n bài vi&t c&a tôi “đã ph& đĩnh ch& nghĩa Mác – Lê nin, t& t&ng H& Chí Minh, đã th& hi&n rõ đĩng chí không còn trung thành v&i đĩng, v&i t& qu&c Vi&t Nam xã h&i ch& nghĩa, đã xuyên t&c, bôi nh& hình &nh lãnh t& H& Chí Minh.” Đó là k&t lu&n áp đ&t, khiến c&ng, thi&u thi&n chí v&i tôi và né tránh, không đ& đũng khí nhĩn vào s& th&t.

IV. L&I K&T

T&t c& nh&ng đĩu tôi trĩnh bày & trên b&c l& s& th&t v&ng c&a tôi v& đĩng C&ng s&n Vi&t Nam hi&n nay. Vì th& tôi xin t& b& đĩng t&ch đĩng viên C&ng s&n. Cu&c s&ng luôn v&n đĩng và phát tri&n. T& t&ng con ng& i cũng luôn v&n đĩng và phát tri&n. Không còn v&n đĩng và phát tri&n đĩ c s& b& cu&c s&ng đào th&i. Tình c&m c&a tu&i tr& đ&a tôi đ&n v&i đĩng C&ng s&n. Hi&u bi&t c&a nh&n th&c và th&c t& cu&c đ&i đ&a tôi đ&n quy&t đĩnh t& b& s& l&a ch&n c&m tính c&a tu&i tr&. Tôi đã t& nguy&n vào đĩng, nay tôi t& rút ra kh&i đĩng cũng là vi&c r&t bình th&ng, lành m&nh đ&i v&i đĩng cũng nh& v&i riêng tôi. Đĩng &y c&n nhĩn nh&n s& vi&c & góc nhĩn c&a s& v&n đĩng, là s& bình th&ng, sinh đĩng c&a cu&c s&ng, không nghi&m tr&ng hóa s& vi&c đ& đ&n đ&n qui k&t, truy b&c t& t&ng.

Tôi c&m &n.

Ngày 20 tháng 11 năm 2009

Ng& i vi&t
PH&M ĐÌNH TR&NG
Nhà văn